

(Sri K. PUTTASWAMY)

contended on behalf of the Government that it was not necessary to submit this Amending Bill to the President for his assent. But on that point, the High Court have held against the Government. The Government have preferred an appeal before the Supreme Court. The points at issue before the Supreme Court are quite different from the point that is contained in this Bill. What we seek today in this Bill is to validate the acquisitions that have taken place from 1945 to 1960. Sir, very recently a number of acquisitions have taken place and the Trust Board is not able to effect any improvements. It is not able to lay out roads, form into sites and distribute them. Therefore it has become very necessary to validate the acquisitions that have taken place and the Hon'ble Speaker has clarified the power of the House to validate an invalid Act which has taken place. Therefore, there can be no legal difficulty for proceeding with this Bill. I request this House to kindly take this Bill into consideration. I will put the Bill to the vote of the House.

MR. SPEAKER.—The question is:

"That the Bangalore Acquisition of Lands (Validation) Bill, 1962, be taken into consideration."

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—There are no amendments. I will put clause 2 of the Bill. The question is:

"That clause 2 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 2 was added to the Bill

MR. SPEAKER.—The question is:

"That clause 1, the Title and

the Preamble stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1, the Title and the Preamble were added to the Bill."

Motion to pass.

Sri K. PUTTASWAMY.—I beg to move:

"That the Bangalore Acquisition of Lands (Validation) Bill, 1962, be passed."

MR. SPEAKER.—The question is:

That the Bangalore Acquisition of Lands (Validation) Bill, 1962, be passed."

The motion was adopted.

2-30 P. M.

THE MYSORE HOME GUARDS BILL, 1962.

Motion to Consider.

Sri R. M. PATIL (Minister for Home).—I beg to move:

"That the Mysore Home Guards Bill, 1962, as passed by the Legislative Council be taken into consideration."

MR. SPEAKER.—Motion moved:

"That the Mysore Home Guards Bill, 1962, as passed by Legislative Council, be taken into consideration."

Sri R. M. PATIL.—Sir, this is a Bill containing scheme to safeguard the homes in times of emergency. In an emergency it is not possible either for the military or the police to take care in respect of the safety of the people in almost all localities and towns. Under such circumstances it is necessary to consider the second line of defence in order to protect the properties and lives of people. With that end in view this scheme has been sponsored. The idea of this Bill is not a new thing

in this State. This home guard arrangement was made in Bombay at the time of Second World war and after the war in 1946 a regular Bill was introduced and passed. Accordingly in the erstwhile Bombay area these organisations are functioning effectively even in times of peace. Now the same scheme is intended to be introduced throughout the State. In the four districts of erstwhile Bombay area the strength of the Home Guard is to the extent of 4000. The entire State requires an additional strength of 10,700. Twenty more towns are selected and in all these towns this arrangement of Home Guards will be made. The arrangement of the Bill is like this.

The head of the Home Guards will be Commandant General and each unit in each of the towns will have a Commandant. The object of this Bill is to see that police force is re-inforced. The Commandant will call the Home Guards to serve the citizens in times of distress. Similarly the Deputy Commissioner and the Superintendent of Police can call the Home Guards to duty. While these people are on duty they are treated as public servants and they have the status of the police officers according to their rank and file in the organisation. The Bill also contains provisions regarding their duties and responsibilities and disciplinary action. The Government has under clause 5 retained the power of rule making. The Legislative Council proposed a small amendment to the effect that the Superintendent of Police can also call the Commandant and the Home Guards to duty. This is all the amendment introduced and accepted. As accepted by the Legislative Council, this Bill is presented to this House for consideration.

MR. SPEAKER.—Was an ordinance passed in this behalf?

†Indicates that the remarks or speeches have not been revised by the Member concerned.

Sri R. M. PATIL.—Yes, an ordinance was passed as emergency was felt.

† Sri PARAMESWARAPPA.—Mr. SPEAKER, I really appreciate the object with which this Bill has been brought before this House. Especially at the time of emergency it is very necessary to develop a sort of martial spirit in the people to encounter the Chinese aggression on our country. So far as Home Guards in our country are concerned this system is existing in Bombay-Karnatak area and it was not in prevalence in old Mysore area. Therefore, in order to extend the activities of home Guards in the other parts of the country this Bill has been introduced by the Home Minister and I certainly welcome this Bill. But, my sincere apprehension is about some disqualifications put in case the Home Guards commit certain acts. My appeal to the Home Minister is, in the list of disqualifications she should put those persons who indulge in politics. They should also be disqualified.

Sri R. M. PATIL.—You want the members of the legislature to be disqualified?

Sri D. PARAMESWARAPPA.—That may be one of the conditions. If any Home Guard indulges in politics it will be dangerous to the civil liberties. The Home Guards should not be members of any political party. Therefore, I appeal to the Hon'ble Minister to seriously consider this and incorporate in this Bill such disqualifications. With these observations I welcome this measure.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಿನ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದಂಥ ಹೋಂ.ಗಾರ್ಡ್ಸ್ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮೊದಲೇ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಮಂಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ತಡನಾಡುವುದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಗಂಭೀರತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಅರಿವಿನ ಪ್ರತೀಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ

(ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್).

ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೇನು ಬಂದು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಉಂಟಾಗಿ ದೆಯೋ ಅದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ರಿಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಆಗು ವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಇನ್ನು ಮುಂಚೆಯೇ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡು ತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ-ಈಗ ಒದಗಿರತಕ್ಕ ಆ ಯುದ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನಿದೆ ಅದು ಬೇಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಸಹ ಒಂದು ಜನತಾ ಯುದ್ಧ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ನಾನಾದಿ ಇದ್ದಹಾಗಿರಬೇ ಕಾಗಿತ್ತು.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಬ್ಲಿಕ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಾ ಗಲೀ ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಹೊರತು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪೂರೈಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ ದಿರುವ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ವಿವರಗಳನ್ನು ಆಗಲೀ ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ತ್ತಾರೆಂಬ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಆಗಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅರಿ ವಿನಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ. ಏತ ಕ್ಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನಗಳಿಗೆ ಯುದ್ಧದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಸಿಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಒಂದು ಶಂಕೆ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಸಹಜ. ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಡಕಿತ ಪಕ್ಕ ಇದುವರೆಗೂ ಸಮತಾ ವಾದ ಸಮಾಜದ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಗಳಿಗೆ ಅನು ಗುಣವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಅಡಕಿತ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವಂಥಾ ಹಿನ್ನೆ ಲೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಸೃಷ್ಟಿಸಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಹಿಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ ರುಜುವಾತಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದರಲ್ಲೂ ಇಂಥಾ ಪರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದನೆಯದು ಏನೆಂದರೆ-ಯೋಜನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಖರ್ಚಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅಬ್ಲಿಕ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯದು ಏನೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಖರ್ಚಿನ ಮೊಬಲ ಗಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಆದಾಯದ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ವಿವರ ಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಖರ್ಚು. ಇದನ್ನು ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಕುಂಠಿತ ಮಾಡದಿರಲು ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಿ ಕಾ ಮಕ್ಕಿ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅಬ್ಲಿಕ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಮೆಮೋರಾಂಡಮ್ ಇಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಜೇಲಿನ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ, ಗಂಭೀರತೆಯ

ಅರಿವು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಾಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಎದುರಿಸುವ ಹವಗೆಯ ಮನೋಭಾವವು ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸ ಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಖರ್ಚನ್ನು ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾವದೇಶದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಮುಖ್ಯ ವಾಗಿ 5 ಮೂಲಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದನೆಯದು ಏನೆಂದರೆ ಅಡಕಿತ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ qualitative change in pay structure. Splitting pay into subsistence pay and allow-
ance for work load. ಈ ತರಹ ಇರಬೇಕು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ change in the agency of work execution ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬಡಳ ದುಡ್ಡು ದುಂದು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಿನವರು ಸೀಸ್ ವರ್ಕ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಬರೀ ಶರಾವತಿ ಒಂದನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಅದು 35-40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಅಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ 40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಮಿಗಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

MR. SPEAKER.—On which clause or principle of Bill are you talking ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್.—Not under the Bill as it is but it is up to us to make a departure in view of the nature of this emergency; which has never arisen in India before. Besides it will make sizeable saving for the Emergency. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟು. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂತು. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಆ ಖರ್ಚನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಮುಖ್ಯ ವಾದ 5 ವಿವರಗಳನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಯಾರ್ ಇಂಡ ಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣಬರುವಂತಾಗಿ ಮಾಡ ಬಹುದು. ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಈಗ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವವರೆಗೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರಿನಲ್ಲಿರುವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಗಳಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗಳಿಕೆ ಆಗಲಾರದು. ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಆಗ ಅರಾಜಕತೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ

ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಗಳಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾದ ನನ್ನ ಯೋಜನಾ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖಾಂತರ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಯತ್ನದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನನ್ನ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri R. M. PATIL.--The whole of this discussion is not concerned with Home guards. Let him come to the point. His contribution so far as the provisions of the Bill are concerned is wanted and not the contribution.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಯೋಜನಾ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯ ರೆಲ್ಲಿಗೂ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಯುತರಾದ ಮುಕ್ತಗೃಹಪ್ರವವರು ಮತ್ತು ಕಾಶೀಮಠ್ ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದಂಥ ವಿಚಾರ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಟೀಕೆಗಳು ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಗೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಜನ ಉತ್ತರ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಧುವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇನ್ನಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ (ಮದೂರು).—ಸಭಾ ಪತಿಯವರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಗೃಹರಕ್ಷಕ ದಳದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ಯಾವುದೇ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಲೂ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ಜನರಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮ ಏನಿದೆ ಆ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ವಿದಿವತ್ತಾಗಿ ಆ ಜನ ರೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೇಗೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅಹಿಂಸಾ ತತ್ವ ಏನಿದೆ ಈ ಅಹಿಂಸಾ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಜನದ ಪರಾಕ್ರಮದ ಕಡೆಗೆ ಅಷ್ಟು ಗಮನವನ್ನು ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ದೆಲೆಯಿಂದ ಇವತ್ತು ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಅವಕಾಶವುಂಟಾಗಿದೆ. ರಕ್ಷಣಾ ಬಲವನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವಂತೆ ಸುಮಾರು 20 ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಜನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಮಂದಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದರ ತರಬೇತನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಶಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಾದರೂ ನಮ್ಮ

10 ಸಾವಿರ ಜನಕ್ಕೆ ಏನು ತರಬೇತು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ ಅದು ನಾವು ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಬಹುಮಂದಿಗೆ ಪರಿಹಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು 20 ಸಹಸ್ರ ಜನಗಳಿಂದಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗೃಹ ರಕ್ಷಕ ದಳದ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. 20 ಸ್ಥಳಗಳು ಎಂದು ಏನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಜನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಆ ಸ್ಥಳಗಳೂ ಕೂಡ ಸುಮಾರು 40 ಕಡೆಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಗೃಹ ರಕ್ಷಕದಳದ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾದೀತೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಗೃಹ ರಕ್ಷಕದಳವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಅದರ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಅದೇ ನಾವು ಏನು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತೇವೆ ಇದ್ದೇವೆಯೋ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ತರಬೇತಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸಾ ನದಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಯೂತ್ ಫ್ರಂಟ್ ಅಂತಹೇಳಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ಆ ಯೂತ್ ಫ್ರಂಟ್ ಮುಂತಾದ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಸಹಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಈ ಗೃಹ ರಕ್ಷಕದಳಗಳಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಫ್. ಸಿ. ಸಿ. ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ದಿನದ ಭಾರತದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮಾಡಿವೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಫ್. ಸಿ. ಸಿ. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬಂದೂಕುಗಳು ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಬಂದೂಕುಗಳು ಇಲ್ಲವೋ ಆಗ ನಾವು ಲಾಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಏನು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇದೆ ಅದು ಡ್ರಿಲ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಸೈನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಹೋಂ ಗಾರ್ಡ್ಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪೋಲೀಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಂಥಾ ಕಷ್ಟ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಅಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪೋಲೀಸ್ ನವರ ಹತ್ತಿರ ಎಷ್ಟು ಬಂದೂಕುಗಳು ಇವೆ, ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಗೃಹರಕ್ಷಕದಳದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಾವು ಈ ದಿನದ ಸರ್ವಮಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಡತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಇಂಥಾ ಅಪತ್ತಿನ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಈ ರಕ್ಷಣಾದಳದವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಅಶಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಗೃಹ ರಕ್ಷಕ ಬಿಲ್ಲು ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ಈನತ್ತು ನಮ್ಮ ಗೃಹ ಸಚಿವರು ಒಂದು ವಿಧೇಯಕದ ಮುಖಾಂತರ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥಾ ಕಾನೂನನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದದ್ದು ಇದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದಾಗ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಇರ ಬಾರದು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಭಾಗದಿಂದ ಬಂದಂಥಾ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವೂ ಕೂಡ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಬೇಡ, ಇದರ ಮೇಲೆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುವುದು ಬೇಡ, ಇವರು ಇದ್ದರೆ ಊರು ಊರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಂಥ ಶಬ್ದ ಹೋಗಿ ಇವತ್ತು ಅವರೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರನ್ನೂ ತರಪೇತು ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ನಾಲಂಟರಿ ಕೋರ್ಸ್ ಇರುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ಈವತ್ತಿನ ದಿನಸ ಜನರ ಮುಖಂಡರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆ ಅಧಿವೇಶನ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅರ್ಧಿನಾನ್ಸ ಮುಖಾಂತರ ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ 6-7 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದು ಒಂದನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಉಂಟಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂತೋಷ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಂಡರು, ಪೋಕರಿಗಳು, ಸಮಾಜ ದ್ರೋಹಿಗಳು ಇರುವಾಗ ಏನಾದರೂ ಉತ್ತಮರ ಮೇಲೆ ಯೋಗ್ಯರ ಮೇಲೆ ಪುಂಡಾಟ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿತು, ಅಂಥಾ ಎಲ್ಲಾ ಕಂಟಿನ್ಯಾಂಟ್‌ಗೂ ಜನ ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಇದು ಒಂದು ಮಾತ್ರ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಮೈಸೂರಿನ 21 ಕೋಟಿ 35 ಲಕ್ಷ ಜನ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಶಹಬಾಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಧಿನಾನ್ಸ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಕಾಯಿದೆ, ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಸ್ಕ್ವಾಡ್ರಾಟಾಂಟ್ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕೆಂದರು. ಇದು ವರೆಗೂ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಬಂದಿದೆ. 10 ಸಾವಿರ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. 12 ಸಾವಿರ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬರು ನಾನ್ ಅಫೀಷಿಯಲ್ ಮೆಂಬರನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕನ್ಯಾಂಡೆಂಟ್ ಆಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅನೇಕ ಊಹಾ ಪೋಹಗಳಿಗೆ ಎಡೆ ಕೊಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣ ಆದಮೇಲೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕನ್ಯಾಂಡೆಂಟ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೃಢಕಾಯಾರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಭೀಮಕಾಯರು ಅಂಥವರನ್ನು ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಇಟ್ಟು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಿ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಚಟಾಕಿ,

ಪಟಾಕಿ ಹಾರಿಸತಕ್ಕ ಕೊಳಕೇಬೈಲ್ ಅವರನ್ನಾದರೂ ಕನ್ಯಾಂಡೆಂಟ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಭಾಷಣ ಬಿಗಿಯುತ್ತಾ ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥಾ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಇದೆ.

Mr. SPEAKER. Do you require some time more ?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Yes sir, another five minutes.

Mr. SPEAKER. The house will now rise and meet after half an hour.

The house adjourned for recess at three of the Clock and re-assembled at thirty five minutes past three of the Clock.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ —ಈ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿಸಿದರೂ ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 7.20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿರುವುದು. 20 ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್ಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ 20 ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಲಾಗುವುದು, ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಎಲ್ಲೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಮೋಡ್ ಆಫ್ ಪೇಮೆಂಟ್, ಅವರ ಫಂಡ್, ಅವರ ಹತೋಟಿ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಮೂದಿಸಿ ಮಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅರನೆಯ ಕ್ವಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್‌ನ ಒಬ್ಬ ಮೆಂಬರಿಗೆ ಪೋಲೀಸ್ ಅಫೀಸರಿರುವಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ವೀರಬೇಕೆಂದು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪವರ್ಸ್, ಸಬ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರು, ಎ.ಎಸ್.ಐ. ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರು, ಡಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಮುಂತಾದವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಒಬ್ಬ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಅತನನ್ನು ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಒಬ್ಬ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ ಕ್ಲಾಜ್ 6 (2) ರ ಪ್ರಕಾರ ರಕ್ಷಣೆಯಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯೆಂಬ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಪೈಲಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಗೃಹ ಸಚಿವರು ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅರನೆಯ ಕ್ವಾಜಿನ ಎರಡನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ವಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಮತ್ತು 13ನೆಯ ಕ್ವಾಜಿನಲ್ಲಿರುವುದೂ ನೋಡಿದರೆ ಎರಡೂ ಕ್ಲಾಜ್ ಆಗುವಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. 13ನೆಯ ಕ್ವಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವೆಂಟ್ಸ್ ಎಂದು ಹೋಂಗಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ಸರ್ಕಾರ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಡುವ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೊಂ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಆರನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಾಗ ಆತನನ್ನು ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಟರ್ನ್‌ಫಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಭಂಗ ಬಾರದಿರುವ ಹಾಗೆ ಹೊಂ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಆಗದವರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಹೊಂ ಗಾರ್ಡ್ ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಬಿಗಿದು ಅಪಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಆ ಗಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬಾರದಿರಬಹುದು. ಒಂದುಪಕ್ಷ ಬಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರುವಂತೆ ಪ್ರಿಕಾಪನರಿ ಮೆಷರ್ಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೇಕಾದ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಹೊಂ ಗಾರ್ಡ್ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಲು ಯಾರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಆಗದವರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಹೊಂ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಎಳೆಯುವುದಾದರೆ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಅಜೀವ್ ಆಗುವುದು ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಗ್ರೇವ್ ಆಫೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಹೊಂ ಗಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಲು previous sanction ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುವಾಗ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎ. ಆರ್. ಪಿ. ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಗಾರ್ಡ್ ನೇಮಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗವಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಗೃಹಸಚಿವರು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಇದರಿಂದ ಅನಾಹುತವೇನೂ ಆಗದ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಒಂದು ಕಡೆ ಅನಾಹುತವಾದರೇನು ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಎನಾದರೂ ಹೇಳಿ ಪಾರಿಕ್ರೋಳಬಾರದು.

ಅವರಿಗೆ ಬಂದೂಕ, ಯೂನಿಫಾರಂ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಇದೆನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾರು ಅವರಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಯಾರು ವಾರಂಟ್ ಕಳುಹಿಸಿ ಇವರನ್ನು ಕರೆತರಬಹುದು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವರು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅವರು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಹೊಂ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳು, ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯವೂ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ಇರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಸೆಸೆಂಡ್ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರು ಹೊಂ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳಂತೆ ಅಥವಾ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ಇರುವವರೆಗೂ ಅವರು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದೆ? 13 ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ "The members of the Home guards acting under this ordinance shall be deemed

to be public servants within the meaning of Section 21 of the Indian Penal Code" ಎಂದಿದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳವರೆಗೆ? ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿದರೆ ಆಗ ನೀವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ, ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ವ್ಯವಹಾರ, ವ್ಯಾಜ್ಯ ನಡೆದರೆ ಆಗಲೂ ಕೂಡ ಅವರು ಹೋಮ್ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳಂತೆ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—'When they are on duty' ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—13 ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಕರೆಂದಿದೆ, ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಬೇಕು.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದನ್ನು 20 ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲು ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡಬಾರದು. ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ, ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಅಪಾಯ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು; ಪೊಲೀಸರನ್ನು ಬೇರೆಕಡೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಇವರಿರಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಒಂದೊಂದು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಎಲ್ಲ ಊರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಮ್ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳಿರಬೇಕು, ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರುಸಾವಿರದ ಮೇಲೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಕಡೆಯೆಲ್ಲ ಹೋಮ್ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳಿರಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಇದರಲ್ಲೇ ಅಡಕ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು, ಈ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಏಳುಲಕ್ಷವಲ್ಲ ಹದಿನೇಳು ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚಾಗಲಿ; ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಪಾಯಿಗಿರುವ ಧೈರ್ಯ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಉಂಟಾಗುವುದು ಆಗತ್ಯ. ಇಂಥ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿರುವ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕವನ್ನು ನೋಡಬಾರದು. ಅಂಥ ಕಡೆ ಇಂಥ ಕಡೆ ಎಂದು ನೋಡಬಾರದು. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರಕ್ಷಣಾ ದಳದವರಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟು, ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ military mind ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನಾನು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಹೈತ್ತೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಗೌಡ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಗೃಹ ರಕ್ಷಣಾದಳದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಹೈತ್ತೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಳಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಸಮಾಜ ಘಾತುಕರನ್ನೂ ದೇಶಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದಿರುವವರನ್ನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸದಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕಾದರೂ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಗೌಡ).

ಅವನ ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು, ಸಿ. ಐ. ಡಿ. ಮೂಲಕ ಅವನು ದೇಶಪ್ರೇಮಿಯ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರಘಾತುಕನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನಂತರ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅನೇಕ ಜನ ರಾಷ್ಟ್ರದ್ರೋಹಿಗಳು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅನಾಹುತಮಾಡಿದರೆಂದು ನಮಗೆ ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಲೂ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದಲೂ ಇರಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರದ್ರೋಹಿಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಭಿನ್ನೈಸುತ್ತೇನೆ.

MR. R. M. PATIL.—Please see clause 9.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಗೌಡ.—ಅದೇ ಬೇರೆ. ದೇಶದ್ರೋಹಿಗಳಿಗೆ ಉಗ್ರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯ.

ಕಮಾಂಡೆಂಟುಗಳಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿಯವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿಯವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದು voluntary organisation ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದೊಳ್ಳೆಯದು.

ಅವರಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

10ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಅಶಿಸ್ತು ಅಥವಾ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಜುಲ್ಮಾನೆ ಅಥವಾ ಜೈಲು ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಸಂಘಟನೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಬರಿಯ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಸಾಲದು. ಶಿಸ್ತನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಉಗ್ರವಾಗಿರಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರ ರಕ್ಷಣಾದಳ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲಸ್ಯದಿಂದ ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಉಗ್ರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿರಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ fine or imprisonment ಎಂದಿದೆ. ಬರಿಯ imprisonment ಎಂದಿರಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿ 11ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಬರಿಯ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಎಂದಿದೆ. ಅಧಿಪತಿಗಳಿರುವವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ disciplinary action ಎಂದರೆ, ಅದು ಸಾಲದು; rigorous imprisonment ಕೊಡುವುದೊಳ್ಳೆಯದು. 12ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೃಹ ರಕ್ಷಣಾ ದಳದವರು ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲೇ

ಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದುರುಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್ (ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿ).—ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪಕ್ಷಗಳವರಿದ್ದರೆ ಆಗ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಗೌಡ.—ಯಾರಾದರೂ ಸೇರಿ ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ರಾಜಕೀಯ ಸಾಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬಾರದು. ಇಂಥದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೊಂದು ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಈಗಿನ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಗೃಹ ರಕ್ಷಣಾದಳದವರು ಪೋಲೀಸಿನವರೇ ಸಮಾಜ ಘಾತುಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಆಗಬಾರದು. ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಗೃಹ ರಕ್ಷಣಾ ದಳದವರನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ವ್ಯಾಪಿಸಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಾದಂಥ ಗೃಹ ರಕ್ಷಣಾ ದಳದವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅವರು ಸಮಾಜಘಾತುಕರಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂಬುವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಾಂಧಿ ಶಿಷ್ಯರೆನಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಅವರ ಶಾಂತಿ, ಅಹಿಂಸೆ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಶಿಸ್ತನ್ನು ನಾವು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಶಿಸ್ತು ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಈಗ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನ ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಶಿಸ್ತನ್ನು ನಾವು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇಂತಹ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಅಪ್ಪಾವಶ್ಯಕ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಟ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಖರ್ಚಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ (ರಾಮನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ಸ್ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಹೈಲ್ಯೂರ್ವವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅಗತ್ಯವಾದಂಥ ಸಂಸ್ಥೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕು. ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂವೇಹವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿಯೇ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾದಯ್ಯ ಗೌಡ)

ಮುಂದೆ ತಂದು ಪಾಸ್ ಮಾಡುವಂತಹವರಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಹೈತರ್ವರ್ಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಸಂಶಯಗಳಿರುವ ಕಾರಣ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್‌ಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದಂಥವರು ಯಾರು, ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಏನು, ಅವರ ವಯಸ್ಸು ಏನು, ಅವರ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳೇನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಂಥಾದ್ದು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ನಿಗದಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. 4ನೇ ಕಾಲಂನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. "Such number of persons who are fit and willing to serve" ಯಾರು ಫಿಟ್‌ನೆಸ್ ಎಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ವಿವರಣೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. Rule-making powers ಮಾಡುವವರು ಈ ಫಿಟ್‌ನೆಸ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ರೀತಿ ಪರಸ್ಪರ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಯೋಗ್ಯರು, ಯಾರನ್ನು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಈ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸುಸ್ಥವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರ ಫಲದೊರಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಯಾವ್ಯಾವ ಟೌನಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು, ಇರಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಒಂದನ್ನು ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. 10 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ 500 ಜನರನ್ನು ತರಬೇತು ಮಾಡುವುದು, ಅಥವಾ 50 ಸಾವಿರ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 100 ಜನರನ್ನು ತರಬೇತು ಮಾಡುವುದು—ಇದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದಂಥ ನಿಗದಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದು ಕೇವಲ ಪೈನಾನ್ಸ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನಲ್ಲಿ 20 ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ರಚನೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. 20 ಸ್ಥಳಗಳಿಂದರೆ, ನಗರಗಳೇ, ಪಟ್ಟಣಗಳೇ ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿಗಳೇ—ಏನು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಅಥವಾ ಎರಡೆರಡೇ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆಯೇ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದು ಇಂದರಿಂದ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗಾದರೂ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ರಾಮ ನಗರದಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಕಾ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ಇಂದರಿಂದೇನೂ ಗೊತ್ತಾಗು

L. A. 4

ವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ವೇಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 10 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೂ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನಗಳು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಿಕ್ಕದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒಂದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ 40-50 ಜನ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್‌ಗಳಿದ್ದರೆ, ಆ ಊರಿನ ಮತ್ತು ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಂದು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನಾದರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ—ಈ ಕಮಾಂಡೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಈ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವವರು ಸರಿಯಾದ ದಕ್ಷತೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದಂಥ ಶಿಸ್ತು, ಅವರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದಂಥ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದ್ದರೆ, ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇರುವ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಏನೆಂದು ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ನಿಜವಾಗಿ ನೆರವೇರುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಕಮಾಂಡೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಸಿವಿಲಿಯನ್, ಅಥವಾ ಮಿಲಿಟರಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೋಲೀಸಿನವರಂತಹವರೇ ಎಂಬುದು ಯಾವುದೂ ಇಂದರಿಂದ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಸಿವಿಲಿಯನ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದರೆ ಯಾವ ದರ್ಜೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಇಂದರಿಂದ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಮಾಂಡೆಂಟ್ ಜನರಲ್‌ಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಈ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬಹುದು. ಅದು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾದುದು. Commandant to Commandants ಎನ್ನುವವರು ಬಹಳ ನಿಪುಣರು, ತಿಳುವಳಿಕೆ, ದಕ್ಷರು, ಯೋಗ್ಯರು ಆಗಿರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ 100 ನೆಯೇ ಪೈಸ ಅಷ್ಟು ಪೂರ್ತಿ ಇರಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಶಿಸ್ತು ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಶಿಸ್ತು ಸಹ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅದೊಂದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಆಗಿದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ. ಈ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಏನೇನು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ನಾನು ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳೇನು, ಯಾವ್ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅವರಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಗಿಡೆಯಲ್ಲಾ ! ಇವರಿಗೆ ಓಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೋಂಗಾರ್ಡ್. (ನಗು)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಓಡುವುದಿಲ್ಲ ಓಡಿಸುವುದು !

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ.—ಅದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರತಕ್ಕಂಥ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೇಕು. ತನ್ನನ್ನು ಯಾವ್ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಯಾವ್ಯಾವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ರೂಪ್ ಮೇಕಿಂಗ್ ಪವರ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇಂತಿಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಈ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಬೇಕೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನಾವು ಸೇರುವಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವ ಹೋದರದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಲೆಂದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕನ್ಸಾಂಡೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆಗ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಘರ್ಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೇ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ, ಇಲ್ಲವೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಿಂಥ functions and duties ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ಫೋಲೀಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ನಿದಿ ಇದೆ.

4 P. M.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯುವಕರಿದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಗ್ರಾಮದನು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಇಂತಿಷ್ಟುಜನ ಗ್ರಾಮದ ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲನ್ನು ಕಾಯಬೇಕೆಂಬ ನೇಮ ಈಗಲೂ ಆ ಪೋಲೀಸ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಈನೇಮ ಈಹಿಂದೆ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆಯಾಯ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸರ್ತಿಪ್ರಕಾರ 3-4ಜನರು ಅಸೂರಿನ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಕಾವಲು ಕಾಯಬೇಕೆಂಬ ನೇಮವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಆ ನೇಮವನ್ನು ಅಚರಿಸದೇ ಕೈಬಿಟ್ಟರೋ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಜನರ ಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿ ಅವರಿಗೆ ಮಾಜಿಷ್ಟೇರಿಂದ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಹಾಕಿಸತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಈಗ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಇದರ ಅಗತ್ಯ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲಿರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಮತ್ತು ಪುಂಡು ಪೋಕರಿಗಳು ಕಾಟ ಅಪ್ಪಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈಗ ಈ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಈ ರಾತ್ರಿ ಗಸ್ತಿನ ಕಾವಲಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಈ ನೈಟ್ ಕಾವಲ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರಿವೈವ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು

ಹೇಳಿ ಈ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಮಸೂದೆಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ನೀಡಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಟೀಕೆಬಿಟ್ಟುಣಿಗಳಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಭಾವನೆ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಯಾವತ್ತೇ ಆಗಲಿ, ಯಾವ ವಿಚಾರವೇ ಆಗಲಿ, ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸತಕ್ಕ ಈ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ಮಸೂದೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಕೂಡ ಸ್ವಾಗತಿಸೇ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಗೃಹರಕ್ಷಣಾ ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳ ದಳವನ್ನು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಬಳಸಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಇಂಥಾ ಪಕ್ಷಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಂದೆ ಇದರ ಹಣೆ ಬರಹವೂ ಹಾಗೇ ಆಗುವುದೇನೋ ಎಂಬ ಒಂದು ಶಂಕೆ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆದರೆ ಹಾಗಾಗಬಾರದು ಎಂತ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಈ ಗೃಹರಕ್ಷಣಾ ದಳಗಳನ್ನು ಇಂಥ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಈಗಲೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ಈ ಗೃಹ ರಕ್ಷಣಾ ದಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರ ಪೂರ್ವ ಇತಿಹಾಸ—ಅವರ ನಡತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಅವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವರು ಈ ಹಿಂದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಜಮೀನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿದ್ದರೆ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ರಾಡ ಹತ್ತಾರು ಜನಗಳ ಹೆಬ್ಬಿಟ್ಟು ನಗುರ್ತು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರಂ ಅಂತಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟು ನೇ ಅಡಪಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಪಲ್ಲ ರಾಗಿ ಅದರ ಆ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಪಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆತನೇ ತಿಂದು ಹಾಕುವಂತೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಆಗಬಾರದು. ಈ ಹಿಂದೆಯೂ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ ಶಿಸ್ತುಂಟಾಯಿತ್ತು. ಆಗಲೂ ಅವರು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಸೇನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಖಂಡಿತ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆಯಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದೆ; ಮನವಿ ಸಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದರೇನೂ ಪ್ರಯೋಗ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಪ್ಪ)

ಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಟ್ಟೆ-ಕಾಲುಚೀಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ “ಸಾಬರ ಗಡಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿದ್ದಾಗ-ಬಾವಿ ತೆಗೆಸಿದರು” ಎಂದ ಹಾಗೆ. ಈಗ ಹಿಂದೆ ಕಾಡಿಗಟ್ಟಿದವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಏನೋ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ತಗಾದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಲು ಕರೆದುಕೊಂಡಂತರ ನುತ್ರೆ ಅಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಡಿಗೋಡಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯಂತನಕ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಪಕ್ಕದ ಫೋರಣ್ ಏನಿತ್ತೆಂದರೆ “ಏನೇ ಬರಲಿ-ಏನೇ-ಬರಲಿ” ನಮ್ಮದು ಮೃಜಾರಿಟಿ ಪಕ್ಷ ಎಂಬ ಫೋರಣಿಯ ಭಾವನೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಇದಕ್ಕಾಗೇ ಒಂದು ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯ ಕೂಡ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಈಗ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂತ ಕೆಲವರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ ಈಗ 20 ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗೃಹ ದಳದ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 5,000ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು 10,000 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಪ್ರತಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಗೃಹದಳದ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ಈ ಗೃಹದಳಕ್ಕೆ ಸೇರತಕ್ಕ ಜನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಅವರಿಗೆ ಬರಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ಲಾಯೇಖಾದ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಪಕ್ಕದವರು ನಾವು ಗಾಂಧಿ ವಾದಿಗಳು ಅಹಿಂಸಾ ತತ್ವದವರು ಎಂತ ಬೇರೆಯವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಾಂಬು ಎಸೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ನಾವು ಈಗ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ಬಿದಿರು ಕಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇನೋ ಸೊಪ್ಪಿಟ್ಟು ಚಟಕಾ ಎಂತ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಯುಧಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ತಯಾರಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೋ ನಾವೂ ಅದೇ ರೀತಿ ತಯಾರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬಿಜೆಎಸ್ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿಯವರು ಬಹು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಬಿಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಅರ್ಥ ಗಂಟೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಕಾಲವನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂತ ಹೇಳಿ ಸನ್ನಿ ಮಾಡುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri ANGADI CHANNABASAPPA (Hadagalli).—Sir, I welcome this Bill. As I read the preamble I find it stated “whereas it is expedient to provide a volunteer organisation for use in emergencies and for other

purposes in the State of Mysore...” In the subsequent clauses of this Bill I do not find as to what is meant by ‘emergency’ and what is meant by ‘other purposes.’ Though emergency and other purposes have got some meaning, who should declare the state of emergency and who should assign other work for this particular department which is being created now is not made clear. I wish to make a suggestion that this should be defined in the subsequent clauses or the rule-making power vested in Government under clause 12 should be made use of to make rules for defining what is meant by emergency and what is meant by other purposes. In this connection, I would like to suggest who should declare a state of emergency. I feel it would always be safe if a magistrate appointed under the Criminal Procedure Code is appointed as a person competent to declare a state of emergency.

So with regard to ‘other purposes’, the Home Department can give a direction as to what is meant by ‘other purposes’. I would like to make a suggestion with regard to the ‘preamble’. They have not defined what is meant by ‘emergency’. In regard to the constitution of the Home Guard, It is not defined as to what is the prescribed educational qualifications, what is the health qualification, what should be the age of the person and who should be the appointing authority. The very spirit of this Bill is that it is a voluntary organisation. I want to know from the Home Minister whether it is possible to draw the Commandants and other officers from the regular Police Department and appoint them in this organization to work as Commandants and other officers. I know, Sir, that such kind of an Act was enacted in Bombay State and this kind of an organisation is continuing there. But, I have heard a lot of allegations against that particular organisation. Here, not to give scope

(Sri ANGADI CHANNABASAPPA)

for something which should not happen, especially at this stage, I would like to suggest to the Home Minister that he must be very particular with regard to the selections of persons, their qualifications and also their political allegiance in respect of other political parties. Of course, the Congress organisation has used certain statutory duties constituted by means of an enactment. They have used such an organisation to strengthen the Congress Organisation. One instance can be cited here. I know pretty well that the Congress Organisation has used the Khadi Board for strengthening their own organisation. I would like to say that such a thing should not happen in such an organisation which is purely meant for protecting the life and property of the people. This particular organisation is meant for defending the life and property of the people, especially in a state of emergency when our forces are engaged otherwise in the frontier. I request the Government not to give scope for their party men or other influential persons to make use of this organisation for their political ends.

†Sri ANNARAO GANAMUKHI (Afzalpur).—Sir, I welcome this Bill and I want to offer some suggestions to the Home Minister in connection with some of the sections. In Section 5, sub-sections (2) and (3), there are various provisions for calling the Home Guards for training or discharging any of the functions or duties assigned to the Home Guards. The wordings used in sub-sections (1) and (2) are not identical. I do not know what particular difference is there between these two sections. In sub-section (1) it is said that :

“The Commandant General may at any time call out any member of the Home Guards for training, or to discharge

any of the functions or duties.....”

and in sub-section (2) the same thing is repeated, but the wordings are different, viz.,

“The Commandant may at any time call out a member of the Home Guards for training or to discharge any of the functions, or duties assigned to him.....”

Here, a particular Home Guard is particularised. I had no difficulty if the Home Guards Organisation as such had been referred to in this sub-section (2), but the wording is used ‘assigned to him’, i.e., of that particular Home Guard. Therefore, I think Sir, this may not be correct because as the Commandant is unable to call the Home Guards at the unit place in a particular Headquarters or the organisation as such, the same power should be given to the Commandant to call for any unit in a particular place. Then, there are multiple authorities to exercise such powers to call the Home Guards. For instance, the Deputy Commissioner and the District Superintendent of Police, both exercise powers with the Commandant General and also the Commander. When this is a voluntary organisation with certain powers and duties assigned to them, I do not think that the Deputy Commissioner or the District Superintendent of Police should call a member of the Home Guard. At least they should call the Commandant or the officer of that particular area and only through such officers the Home Guards Organisation may be approached. But instead of approaching the Commandant who commands the Home Guards Organisation in the District Headquarters, it is said that the Deputy Commissioner or the District Superintendent of Police can directly call a member of the

(Sri ANNARAO GANAMUKHI)

Home Guards. I think this will create some confusion or indiscipline in the Home Guards Organisation. So, I think and I deem it proper, whether it is the Deputy Commissioner or the District Superintendent of Police, both should approach the Commandant of that area, so that the Home Guards may be called through them. I think this will be the proper thing to do.

Sir, as far as punishment is concerned, the Home Guards, who perform certain duties and functions, are deemed to be public servants. Then, I do not find any security of their service. For instance—in section 9, the wordings used are different from the wordings used in section 11. In section 11 it is said that:

“The State Government may at any time, subject to such rules as may be prescribed, dismiss, remove, suspend or reduce to a lower post or rank,.....”

and these powers are exercised only subject to the rules which will be prescribed. But, in section 9, there is no reference to any rule or law to be made, and it reads as follows:—

“The Commandant shall have the powers to suspend reduce or dismiss, or to impose fine not exceeding a sum of fifty rupees on any member of the Home Guards under his control, if such member neglects or refuses to discharge his functions and duties.....”

In Section 11 itself, there is a reference to the rules to be prescribed by the Government. Why not the something be mentioned here also? Because when they are said to be public servants at the time of performing certain functions and

duties, then the same protection will have to be given to those Home Guards while conducting any enquiry against them as is done in the case of public servants. Here, I want to know whether M.C.S.R. is applicable to Home Guards when they are considered to be public servants at the time of performing certain duties. Then in sub-section 4 of section 9 it is said:

“(4) When the Commandant General or the Commandant passes an order suspending, reducing, dismissing or fining any member of the Home Guards under sub-section (1) or sub-section (2) he shall record such order together with the reasons therefor, and no such order shall be passed by the Commandant General or the Commandant unless the person concerned is given a reasonable opportunity to be heard.”

What is reasonable opportunity? Is it according to the constitution. All the rules are framed under article 309 by the Governor; I want to know whether those rules will be applicable to these Home Guards or is it a reasonable opportunity which the Commandant himself thinks to be proper. I think all these things have to be explained. Here also, the wording used in section 11 is: “subject to such rules as may be prescribed”. The same rules may apply to this category of persons also. Section 14 refers to disqualification attached to the members of the local authority or those who hold any office of profit. They are not disqualified from joining the Home Guards Organisation. Here some doubts can be expressed, because nowadays it is the party system which conducts elections and members of parties are returned not only to the Legislature, but to the various bodies. Therefore, I think if this is not a disqualification to be

(Sri ANNARAO GANAMUKHI)

a member of Home Guard, then I think, Sir, we have to scrupulously frame certain rules so that the members of a political party who become members of Home Guards should stick to certain rules. If they deviate from certain rules and if they dabble in politics being in Home Guards Organisation, then Sir, such Home Guards should be expelled from that organisation. Such rules I think, should be framed so that all political parties should have no objections whatsoever in joining the Home Guards Organisation. I think Sir, I am confident that the Government will take care when framing these rules. Now, I wholeheartedly support this Bill.

† Sri G. V. GOWDA (Palya).—Sir this is a simple measure seeking to replace Home Guards Ordinance of 1962 and it has been welcomed by every Member of this House. This is the only ordinance that is sought to be repealed which is hardly subject to criticism because we are aware all these six years whenever an ordinance is promulgated and a measure is brought forward to replace it, it is subject to criticism. On the other hand, the Hon'ble Home Minister should take credit to promulgate this ordinance and to replace which this measure has been brought. My Hon'ble friends have made very many useful suggestions. One important suggestion that I am able to see, as I have heard Mr. Annarao Ganamukhi talking, is in respect of Deputy Commissioner or the Superintendent of Police calling a member of the Home Guards. We have got to seriously think whether there would be any occasion arising for the Deputy Commissioner or the Superintendent of Police to call a member of the Home Guards. If it is a question of calling entire body of Home Guards for a definite purpose, then there would be some

meaning or as Mr. Anna Rao pointed out if it is the intention of the Deputy Commissioner of the Superintendent of Police to call the body of Home Guards through the Commandant, there would be some meaning. I do not think there would be any opportunity or occasion that would arise in which a Deputy Commissioner is likely to call a member of the Home Guards. I am emphasising that word 'a'. That means, one member. Would there be any occasion or contingency? I am not able to foresee. I submit that instead of Deputy Commissioner or the Superintendent of Police calling a member or some member, it would be desirable to have them through the Commandant or Commandant General. It is a voluntary corps. Could it be made compulsory that they must heed to the call by the Deputy Commissioner or the Superintendent of Police? That is another point for serious consideration. My friend Mr. Muckannappa referred to provision which said that no prosecution shall be instituted against a member of the Home Guard. As I could see, a Member of Home Guard *suo moto* or on his own initiative cannot take any action. He has got duties assigned to him and he discharges his functions as a body. No individual member under his own initiative would do anything so as to take shelter that he was discharging duties or applications cast on him. What exactly are the duties and functions except of a Home Guard Member is not said here. What exactly are the members of Home Guard expected to do or are required to do is not made known. Therefore Clause 6 (2) is likely to be misused. Supposing a Home Guard in the course of discharging his duty does something which is anti-social, then would he be allowed to take shelter that he was discharging the duties as a member of the Home Guard? So,

there must be specific functions and duties assigned to him and in discharging that if he commits anything, he can take shelter under this clause and not otherwise. So, I could see under his own initiative nothing could be done. He should be called by Commandant or higher officer. Then only the discharge of his duties would arise. Therefore, I am submitting that there is no use in having this clause 6(2) here. In clause 8 (2) it is said: "Any Magistrate and for special reasons, which shall be recorded in writing at the time, any police officer not below the rank of Deputy Superintendent of Police or Assistant Superintendent of Police may issue a warrant to search". That is not required in the case of a Police Officer not below the rank of D.S.P. or A. S. P. When a Magistrate is required to record the reason for issuing a search warrant, the same thing is required while search warrants are issued by D. S. P. or A. S. P. There is an anomaly even there. So far as clause 10 (4) is concerned, Police Officer may arrest without warrant any person who commits an offence punishable under this Section. What is the punishment to be awarded for these persons who commit offences? That is simple imprisonment for a term of 3 months or with fine, in another case one month or with fine extending to Rs. 100. These punishments that are mentioned here would be for offences which would be in the normal course non-cognisable. Here it is said that without a warrant, a police officer can arrest a member of the Home Guard who is suspected to have committed an offence under the provisions of this Act. When the punishments are simple in par with non-cognisable offences, I do not see any reason why there should be a provision to say that a police officer can arrest without warrant. I request the Hon'ble Minister to see that a police officer

can arrest with a warrant and not as provided here.

4-30 P.M.

So far as clause 11 is concerned, my friends have pointed out that they are treated as public servants within the meaning of section 21 of I. P. C. So whether an exemption that it is not an office of profit can be suggested is another point for consideration.

It has been suggested that 20 places in the State would be located now to have this training course. An ordinance has been passed in this behalf 20 or 25 days back. Since then, what steps have Government taken, we do not know. Let the Hon'ble Minister tell us whether the Commandant-General has been appointed, whether the commandant has been appointed, which are the places they have chosen to train. How many members are likely to be recruited for training. All these things should have been done already in pursuance of the ordinance promulgated. Therefore, I am requesting the Hon'ble Minister to let this House know what exactly Government has done till now. What are those 20 places where the Centres are likely to be distributed in the entire State. It is desirable to have one centre in each district. It is said that we will have to spend 7.02 lakhs non-recurring and 13.22 lakhs recurring. What exactly is the nature of expenditure likely to be incurred in having those training centres conducted is also to be made known. Let me submit that no individual be required to be called upon by the Superintendent of Police or the Deputy Commissioner, because it is likely to lead to complications, and it is likely that some people may take advantage of approaching higher officers in the State and likely to misuse powers conferred on them. With these observations, I welcome this Bill

and I expect the Hon'ble Minister to tell us what Government has done all these days after the promulgation of the ordinance.

MR. SPEAKER.—There are fifteen minutes left over. What time does the Hon'ble Minister require? After his reply, we require some time for putting the clauses to vote.

Sri R. M. PATIL.—I want half-an-hour, if time is extended. Otherwise, I will finish within fifteen minutes.

MR. SPEAKER.—Then, I will have to call upon the Hon'ble Minister. We will extend it by half-an-hour.

(Mr. Sunthankar stood up to speak.)

MR. SPEAKER.—I do not think there is anything special, except by way of suggestions.

(Smt. Subbamma stood up to speak.)

Sri G. V. GOWDA.—The law contemplates that women also be enrolled as Home Guards, because the Bill says "persons". Therefore, even women members can be appointed as members of the Home Guard.

MR. SPEAKER.—So what? Is it that Smt. Subbamma should get a chance to speak? Allright.

ಶ್ರೀ ಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು).—ಮೊನ್ನೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ಸ್ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು 15 ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಲು ಶಿಸ್ತಿನಯವಕರನ್ನೂ, ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದು ದಳವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನರ ದಳವನ್ನು ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ದಳ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಸಹ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶದ

ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಕ್ಕಗಳವರೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಗತ್ಯವಾದುದು. ಈಗ ಎಫ್. ಸಿ. ಸಿ. ಎ. ಸಿ. ಸಿ. ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಎಫ್. ಸಿ. ಸಿ. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುವಾಗ ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವವರಿಗೆ ಉಪಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಹತೋಟಿಗೆ ಇದು ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಉಪಹಾರದ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಪುನಃ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ಸ್ ದಳವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ವಿರುವವರಿಗೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ರೈತರ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ರಾಜಾಸ್ಥಾನ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಟರಿ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಇದನ್ನು ಸಹ ಮೂನ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು.

ಹಿಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಯೋಧರಿದ್ದ ಪ್ರಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಕವಿ ಹೊನ್ನಾಜಿ ಅವರು ವೀರಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಯೋಧರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದರು. ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಳಿಸಿ ದೇಶರಕ್ಷಣೆಗೆ ನೆರವಾಗುವಂತಹ ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯವೂ ಈಗ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯುಳ್ಳದಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ತಂದಿರುವ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri R. M. PATIL.—Sir, in the first place, with regard to the question, where the Home Guard Units are proposed to be established I submit that it will be at 20 places, i. e., district headquarters of old Mysore and important places which are said to be business towns like Davangere, Bhadravathi, Kolar Gold Fields, Hospet and Channapatna. These are important industrial towns where the Home Guards Establishments are going to be established in the first instance, in addition to headquarters places or the places where the Home Guard institutions are established in Bombay-Karnatak area.

HON'BLE MEMBER.—What about South Kanara, Sir?

Sri R. M. PATIL.—I said all the district headquarters in addition to these five places.

Now coming to the number of Home Guards that are to be maintained in each unit, the District Commandant is the head of the organisation at district level and is assisted by other officers, such as the second-in-command, adjutant and other staff officers. The smallest unit in the organisation is the section consisting of two N. C. Os and 12 Home Guards. Three sections constitute a platoon and three platoons one company, and three companies make one division. This is the order. According to the requirements of each place, this type of organisation is to be set up. Now, coming to the number of weapon that are required to be provided for :

The quantity of arms and ammunitions provided :

.303 Rifles No. 983

.455 Revolvers for officers 90.

At present this is the arrangement made.

Ammunitions : 303 Rifles 100 rounds per weapon, .455 Revolvers 30 practices 40 per capita and 60 for revolvers per capita.

Based on this calculation, it comes to Rs. 3,12,000 and recurring cost will be 1,48,500.

As regards the suggestion of political partisonship of he Home Guards, it is rather difficult to distinguish such persons. I think it is not a good suggestion in the circumstance because we are all animated with one common object and it is to protect one's own property and the property of the

L. A. 5

neighbours. So, with all humility I wish to say that it is not a good suggestion to say that political partisonship should not be there. It may be a good thing but in the present days it is very difficult to find out whether a person has any political leanings or not.

Coming to the number of personnel, Sri S. M. Krishna said that 20,000 Home Guards may be trained instead of 10,700. It is a good suggestion, no doubt. But for the present the scheme is only for training 10,700 Home Guards. As and when required, this scheme will be extended to taluk places. In that context the suggestion of the Hon'ble member will be useful and it will be taken into consideration.

MR. SPEAKER —The time for the discussion of this Bill has expired I extend it by half an hour.

Sri R. M. PATIL.—Thank you. As regards the number of places wherein this scheme is to be introduced, he said that it should be extended to 40 towns.

It all depends upon the exigencies and necessity. There is no restriction if this organisation is to be expanded, if it is made popular and attractive, many people will have to take part voluntarily, and it may be extended. There will be objection. It takes time to do that.

He suggested that national youth front and NCC are to be utilised. So far as youths are concerned, they are welcome. For the purpose of recruitment of Home Guards rules are framed and according to that there is no rigidity. This is a simple measure. Any person between the age of 20 and 50 years can join. Such a person should have passed 4th standard examination in any language and unless he is medically examined and in the opinion of the Commandant General he is physically fit, he cannot be recruited. So,

(Sri R. M. PATIL)

educational qualification prescribed is also simple. While considering the fitness of home guards, we have to take into consideration three factors and also the antecedent and character of the person. These are the important suggestions made.

Coming to the next point, Sri C. J. Muckannappa stated that at one time the Home Guard Organisation in Bombay-Karnatak was not useful but now it is made use of and is reinforced. Naturally on account of the present emergency we have to revert to the measures adopted at the time when last emergency passes away, the rigour of it goes. In the second world war there was more rigour. In addition to the Home Guards village defence and civil defence were also reorganised. It is inevitable. Under such circumstances every one of us should think in terms of protection of property and person of every other person as of his own.

While we contemplate such measures we have to take into consideration the important factor that is, the character of the person on whom we have to rely. Even after recruitment it is possible to reject such persons who are found to be anti-social. There will not be any difficulty and we need not bank upon such small things in the rules. There are certain suggestions regarding the provisions of the Act.

Sri Madaiah Gowda dealt with the question of fitness in the case of appointments. As I have already pointed out, fitness is in respect of age and educational qualifications over and above character which is scrutinized.

As regards functions and duties of the members of Home Guards, a Home Guard cannot be construed as a public servant throughout. He can be construed as a public servant only when he is on duty and when

his services are requisitioned either by the Commandant-General or by the Commandant or by the Deputy Commissioner or by the Superintendent of Police.

Then the Hon'ble Member Sri Anna Rao Ganamukhi said that there is some confusion in the sub-sections of section 5. The functions and duties of the members of the Home Guards are circumscribed by certain requisitions. The Commandant-General can call any member of the Home Guards at any time because he is the supreme head of that organisation and so he can at any time call out any member of the Home Guards for training, or to discharge any of the functions or duties assigned to the Home Guards in any part of the State in accordance with the provisions of this Act and the rules made thereunder. This is the provision in sub-clause (1).

The second sub-clause refers to the particular area for which the Commandant is appointed. For that area if any member is to be called out to discharge his duties the only authority is for the Commandant and so it is said that "the Commandant may at any time call out a member of the Home Guards for training or to discharge any of the functions or duties assigned to him by or under this Act."

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—In sub-clause (1) the wording is "assigned to the Home Guards" and in sub-clause (2) the wording is "assigned to him".

Sri R. M. PATIL.—In the latter case each member shall have to be called individually and not in groups.

If we turn to sub-clause (2) of clause 3 it says: "The State Government may appoint as many Commandants as it may consider necessary for the proper governance and conduct of the Home Guards, and shall specify the areas over which each

such Commandant shall have jurisdiction." So read with sub-clause (2) of clause 5, it is clear that a Commandant can also call out a Home Guard for duty under clause 5 (2). Then there are other authorities who are entitled to call, namely the Deputy Commissioner and the Superintendent of Police of the District. Sub-clause (3) says: The Deputy Commissioner of the Superintendent of Police of a District may at any time call out a member of the Home Guards to discharge any of the functions or duties assigned to him by or under this Act." This provision is made so that the work may go on when the Commandant or the D. C. is not there.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Is it taken for granted that the Commandant is not there?

Sri R. M. PATIL.—This being civil defence the entire responsibility for that area so far as civil defence is concerned, is on the Deputy Commissioner and so the Deputy Commissioner has been empowered to call out the Home Guards for duty and in case the D. C. is not there, the S. P. has been empowered to call out the Home Guards for duty.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sub-clause (3) is not clear.

Sri R. M. PATIL.—It may be asked at what stage the D. C. or the S. P. calls out the Home Guards. This being a question of civil defence, the D. C. has the prime responsibility to call out the Home Guards for duty at any time and in his absence the S. P. has the authority to call out the Home Guards for duty. The primary responsibility for civil defence rests on the D. C.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—That is under the Police Act.

Sri R. M. PATIL.—If by chance the D. C. is not there on the spot,

then the S. P. is empowered to call them out. That is why both the authorities are empowered. That means when they are called out on duty they are under the guidance and control of the police officers. So the S. P. is given power under sub-section (3).

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—How can the S. P. and the D. C. come in the picture?

Sri R. M. PATIL.—They have to maintain law and order.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—That is under the Police Act.

Sri R. M. PATIL.—This being essentially a law and order situation, even though the Commandant is there, he is also under the control and guidance of the police officer who is to be directed in turn by the Deputy Commissioner for the maintenance of law and order. Clause 7 says that the "members of the Home Guards when called out under section 5 in aid of the police force, shall be under the control of the officers of the police force in such manner and to such extent as may be prescribed." So every Home Guard including the commandant is under the control of the police when he is on duty.

Section 7 applies only when they are to be controlled while doing their duty, because they expected to supplement as a Police force in order to discharge the duties at that time. That is the meaning of section 7 read with section 5.

5 P. M.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What right the Deputy Commissioner has to call them here?

Sri R. M. PATIL.—The Commandant has to call and just pass on to the Police. The Commandant is not a self-emanating force. The self-emanating force is the Deputy

(Sri R. M. PATIL)

Commissioner and in the absence of the Deputy Commissioner, the District Superintendent of Police, because they are the proper authorities to have a control over the law and order situation. That is why the Deputy Commissioner or the Superintendent of Police can requisition the services of Home Guards and when the Home Guards come, they come under the control of the Police Officer, who is assigned for that job. Home Guards have no powers and have no independent existence. Home Guards are to supplement their services to the Police in maintaining law and order.

Sri S. SIVAPPA.—To whom is the Commandant General responsible?

Sri B. M. PATIL.—Home Guard is responsible to the Commandant, but for duties and all that, he is responsible to the Police. The Commandant General is responsible to the Government.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—I may say that under section 5, the Deputy Commissioner and the Superintendent of Police and elsewhere the Commandant, have concurrent powers to call any member of the Home Guard. If the intention of the Government, as remarked by the Home Minister is "that in the absence of the Commandant the Deputy Commissioner and in the absence of the Deputy Commissioner the Superintendent of Police", then section 5 does not exactly say what is meant by it.

Sri R. M. PATIL.—The intention is only this much. It is not necessary to say in so many words. Both are empowered to call, because sometimes the Deputy Commissioner may not be available and sometimes the Superintendent of Police may not be available in the

Headquarters. If both of them are empowered any one of them is expected to exercise that power.

MR. SPEAKER.—The Hon'ble Member knows that concurrent powers are vested in various categories of officers.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—In the absence, these powers are used on various occasions.

MR. SPEAKER.—These are all details which can be co-ordinated in the rules.

Sri R. M. PATIL.—Regarding the 'Powers, Protection and Control', the clause reads as follows:—

"(1) A member of the Home Guards when called out under section 5 shall have the same powers, privileges and protection as an officer of police appointed under the Mysore Police Act, 1908, the Madras District Police Act, 1859, the Police Act, 1861, the Hyderabad District Police Act, 1329 Fasli, or the Bombay Police Act, 1951, as the case may be."

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Police Officer, is he Circle Inspector or Sub-Inspector?

Sri R. M. PATIL.—It all depends upon the rank and file who are on duty, at the honour of duty.

MR. SPEAKER.—It can be clarified under the rules.

Sri R. M. PATIL.—Section 6 (2) reads as follows:—

"No prosecution shall be instituted against a member of the Home Guards in respect of anything done or purporting to be done in the exercise of his powers or the discharge of his functions or duties as such member, except with the previous sanction of the Commandant General."

What the Honourable Member Mr. Muckannappa apprehends is that if the Home Guard misbehaves then what is the remedy. For that I wish to draw the attention of the Honourable Member to section 9 sub-section (1), which is as follows:—

“The Commandant shall have the powers to suspend, reduce or dismiss, or to impose fine not exceeding a sum of fifty rupees on any member of the Home Guards under his control, if such member neglects or refuses to discharge his functions and duties as a member of the Home Guards or to obey any lawful order or direction given to him for the due performance of his functions and duties or is guilty of any breach of discipline or misconduct.”

Here, in the case of breach of discipline and in the case of misconduct, the Commandant has got the powers.

As regards the punishment, one of the Members suggested “or three months or with fine which may extend to Rs. 200 or both”. Here, I may submit that this personnel—Home Guards is taken from the gentry, and we presume that every one behaves properly and according to the rules. So, under such circumstances, when he misbehaves, even the dismissal or suspension is more than enough for him. If there is a graver offence committed or graver breach is committed, in that case, I think, this is more than enough so far as punishment is concerned. We need not treat so harshly such offenders, because offenders are supposed to be people having civic sense and it is a voluntary force also. In the rule making powers, the organisational set-up is covered and they cover the entire activities of these Home Guards.

Section 13 is as follows:

“Members of the Home Guards to be Public Servants.—The members of the Home Guards acting under this Act shall be deemed to be public servants.....”

I submit that their duty is so much restricted that only when they are discharging their duties at that particular time, they are construed as public servants. I will quote an instance here. If they go to a Hotel and if they misbehave there, my submission is, “going to a Hotel is not a duty enjoined to the job and if they misbehave in their individual capacity, not as a member of the Home Guard, they are not protected or privileged so far as privileges of this Act is concerned.”

So far as commitment on finances is concerned—“only for 20 places where this organisation has to be organised”, it requires a little more cost to increase the number of places.

I think I have covered almost all the points and there is no amendment. Whatever little amendment that was there for this Act has been accepted in the Council and I think there is no objection to pass this Bill. I now request that the Bill be passed.

Sri V. S. PATIL, (Belgaum I).—I want one clarification from the Hon'ble Minister. Only Commandant General and Commandant have been mentioned in all the provisions of the Act. But in our area, where the Bombay Home Guards Act is already in force, there is a Commandant for the District, commandants for Taluk place and commandants for big towns. Is there any idea before the Government to have a gradation of this Officers? The Hon'ble Minister has

(Sri V. S. PATIL)

referred only to two commandants; one is commandant general at a central place. He will be supervising the work throughout the whole of the State. The others will be commandants at head quarters of the District. But there are taluk places and town places where there also commandants of these Home Guards. What about the powers of the District Commandants and the commandants of taluk or local places?

Sri R. M. PATIL.—The area is prescribed. For that area, an Officer is appointed and that officer is called commandant. If it is in the District, he is the district commandant; suppose if a taluk place requires an officer to be appointed as a commandant, then in that case, that will be done by bifurcating the area.

Sri SANJEEVANATH IKALA (Surathkal).—There are inherent contradictions in clauses 13 and 14. Clause 13 suggests that he should be treated as public servant; clause 14 says that he should not be treated as public servant so far as local authorities are concerned. Is it not contradictory between one and another?

Sri R. M. PATIL.—For the purpose of duties, it is not contradictory.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಈ ಹೋಂಗಾಡ್ವಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನವು ಏನು? ಇದರಲ್ಲಿ ಗೌರವಸ್ಥರೂ ಸೇರಬಹುದೇ ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಇದಕ್ಕೆ ಗೌರವಸ್ಥರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆ ಇರುವವರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೋಂಗಾಡ್ವಿಗೆ ನನ್ನಂಥವರು ಸೇರಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಪೊಲೀಸರಿಗಿಂತ ಕೆಳಗಡೆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಾ, ಅಥವಾ ಅವರ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ಡಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರರು ಕಮಾಂಡ್ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ತರಹ

ನಮಗೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ನಮ್ಮಂಥವರು ಸೇರುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಡ್ರಿಲ್ ಮಾಡುವಾಗ ಏಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆರ್ಟ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅದರವರ ಡೆಕ್ಲಿಕ್‌ನಾಲ್‌ಜ್ ಮತ್ತು ಅವರವರ ರ್ಯಾಂಕಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾವಣೆ ಮಾಡುವಂಥಾ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲ ಗೌಡರು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಚಲೋ ಅಧಿಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಕಮಾಂಡೆಂಟ್ ಇರಬೇಕು. ಅವರ ಕೈಯೊಳಗೆ ಇಬ್ಬರು ಸಬೋರ್ಡಿನ್‌ಗಳು ಅಥವಾ ಇರಬೇಕು. ಉಳಿದವರು ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ಸ್ ಇರಬೇಕು. ಇದು ವಾಲೆಂಟಿಯರ್ ಅರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾರು ಕಮಾಂಡೆಂಟ್ ಇರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಕಮಾಂಡೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವನಾಥ ಐಕಲ್.—ಹೋಂಗಾರ್ಡ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಮೆಟ್ರಿಟಿ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ

MR. SPEAKER.—Do all public servants get maternity benefits?

Sri SANJEEVANATH IKALA.—Women public servants are entitled to get it.

MR. SPEAKER.—It will be looked after in the rules.

Sri V. S. PATIL.—The Hon'ble Minister was pleased to explain section 5. But still I am in doubt. Sub-sections (2) of section 5 says that the commandant may at any time call out a member of the Home Guard for training or discharge any of the functions or duties. But can a commandant from Belgaum for example call out the Home Guards from another District? That is why I should like to request to insert the words that the commandant may at any time call out a member of the Home Guard within his Jurisdiction. Those words must be there. Otherwise, it will create confusion. Similarly sub-clause (3). The Deputy Commissioner of Superintendent of Police must be able to call out home guards from their district and not outside the District. Those

words must be there. Otherwise, the power of one commandant at one corner may go over to the whole State for calling out a Home Guard.

Sri R. M. PATIL.—So far as the commandant is concerned, he is commandant only for the area for which he is appointed. Similarly in the case with Deputy Commissioner and the Superintendent of Police. Chitaldrug Deputy Commissioner cannot call home guard from Bangalore because he can never be considered as Deputy Commissioner of Bangalore. It is an ordinary commonsense question.

Sri ANGADI CHANNABASAPPA.—Here I think for the present there are no trained commandants and commandant general. Is there an idea to draw the officers from the Police Department for the present?

R. M. PATIL.—For the purpose of training, Police officers are to be appointed. Even the commandants, they are to be taken from ordinary citizens and not from the Police Department. The Commandant General will be a Police Officer.

Sri V. S. PATIL.—I should like to know Sir, what are the qualifications of becoming a commandant? Is there any qualification prescribed? Otherwise there are commandants who cannot even stand erect. That is why I am asking.

Sri R. M. PATIL.—I read rule 3. Physical fitness is one of the qualifications which is required for a Home Guard. Home Guard includes commandant also.

(Sri L. B. Birje Spoke in Marathi)

Sri R. M. PATIL.—Whole thing is leadership is required. That is the main thing. It is not an educational qualification nor the intellectual height, But what is required is commandant must be such a person who can command who has

got the confidence of the locality. That is the main point. Minimum qualification that is required is what we have prescribed in the rules.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ಸ್ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ Emergency ಅಥವಾ other purposes ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಜಂಬೂ ಸನಾರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅದೇಶ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

MR. SPEAKER.—It does not arise under this.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಜಂಬೂಸನಾರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸೇರುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಸೇರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಜನದಟ್ಟುಣಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಗದ್ದಲ ಆಗಬಹುದಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಆಗದಿದ್ದರೆ ಸುಖದ ಕೆಲಸ. ಆಗುವಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಫೋರ್ಸ್ ಗೆ ರೀ ಇನ್‌ಫೋರ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋಂಗಾರ್ಡ್ಸ್ ಕರೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.

MR. SPEAKER.—I have to extend the time by another 15 minutes. I extend it now by another 15 minutes. I now put this to the vote of the House.

The question is:

“That the Mysore Home Guards Bill, 1962 as passed by the Legislative Council, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—I will deal with the Bill clause by clause. Since there are no amendments, I will put from clause 2 to clause 17.

The question is:

“That clauses 2 to 17, both inclusive, do stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 2 to 17 both inclusive were added to the Bill.

MR. SPEAKER.—I will put clause 1, Preamble and Title.

(MR. SPEAKER)

The question is :

"That clause 1, the Preamble and the Title stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1, the Preamble and the Title were added to the Bill.

Motion to Pass.

Sri R. M. PATIL (Minister for Home).—Sir I beg to move :

"That the Mysore Home Guards Bill, 1962, as passed by the Legislative Council be passed."

MR. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Home Guards Bill, 1962, as passed by the Legislative Council, be passed."

The motion was adopted.

THE MYSORE HOUSING BOARD BILL, 1962.

Motion to Consider.

Sri D. DEVARAJ URS (Minister for Labour, Housing and Transport).—Sir, I beg to move :

"That the Mysore Housing Board Bill, 1962, be taken into consideration."

MR. SPEAKER.—Motion moved :

"That the Mysore Housing Board Bill, 1962, be taken into consideration."

Sri D. DEVARAJ URS.—The House is aware that there is already an Act called the Mysore Housing Board Act of 1955 which is in operation so far as the old Mysore area is concerned. In regard to the other integrated areas of the State, this Act is not applicable. But in Bombay-Karnatak area, the Bombay Housing Board Act was in vogue,

and after integration that Act could not be made applicable. So, the provisions of the Act were being operated through a Special Officer. In regard to Hyderabad-Karnatak area, there was the Hyderabad Housing Board Act. But that was not notified, I think, and it was not applicable to that area. There was no Act of any kind in Coorg and erstwhile Madras areas. So, for a long time there has been a representation either to extend the present Housing Board Act of the erstwhile Mysore area to the other integrated areas or to have a separate uniform Act which would be applicable to all these areas. In deference to the wishes of the Hon'ble Members of this House, a Bill was introduced in the year 1961; because the two Houses were dissolved at the time of general elections, the Bill could not be passed. Now, the same Bill is before the House.

This Bill generally is on the lines of the previous Mysore Housing Board Act with certain modifications, namely to start with, the present Housing Board consists of six members and a Chairman, whereas provision is made in this Bill to have twelve members instead of six. That is with a view to see that a number of members from other areas are also represented on Board. There is a new chapter introduced—chapter 8 for Labour Housing. Previously there was an Act called the Labour Housing Board Act of 1949 of erstwhile Mysore. That Act was to be operated by the Housing Board itself after the Mysore Housing Board Act of 1955 came into existence. Now that we are having a new Act which would be applicable for the entire State. It was considered necessary to introduce this new chapter under Labour Housing to enable the Board to carry on the activities of the Labour Housing.